

Sygn. akt XII Co 2101/21

POSTANOWIENIE

Dnia 2 września 2021 r.

Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy XII Wydział Cywilny

Barbara Dudzik

po rozpoznaniu w dniu 2 września 2021 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela: S. Ł.,

przeciwko dłużnikowi: T. Ł.

o egzekucję świadczenia pieniężnego

w przedmiocie skargi dłużnika na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy z dnia 07.07.2021 r. wydane w sprawie Km1/20

postanawia:

oddalić skargę

Referendarz sądowy Barbara Dudzik

UZASADNIENIE

Dłużnik złożył skargę na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy Michała Popiel z dnia 07.07.2021 r. w przedmiocie ustalenia kosztów postępowania egzekucyjnego, w której wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i zaniechanie orzekania o kosztach postępowania egzekucyjnego o obciążania nimi dłużnika – w szczególności o kosztach zastępstwa prawnego w postępowaniu egzekucyjnym. Skarżący podniósł, że w przedmiotowej sprawie postępowanie zostało umorzone na skutek wniosku wnioskodawczyni o cofnięciu wniosku o prowadzenie postępowania egzekucyjnego i doszło do pojednania wierzyciela z dłużnikiem. Ponadto wskazano, że pełnomocnictwo udzielone pełnomocnikowi wierzycielki zostało wypowiedziane w tym samym czasie, gdy złożony był wniosek o cofnięciu wniosku o prowadzenie postępowania egzekucyjnego na długo przed wydaniem zaskarżonego postanowienia. Skarżący zwrócił także uwagę, że wolą wnioskodawczyni nie jest obciążanie T. Ł. jakimikolwiek kosztami postępowania egzekucyjnego, a szczególnie kosztami reprezentowania wnioskodawczyni przez adwokata w postępowaniu egzekucyjnym. Poza powyższym skarżący podniósł, że opłaty stosunkowe, jakie wyliczył komornik są znacznie wygórowane - mając na uwadze to, że dłużnik dokonywał samodzielnie wpłat na rachunek bankowy wierzyciela, a Komornik faktycznie nie zajął ani nie wyegzekwował jakiegokolwiek należności na rzecz wierzyciela.

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy Michał Popiel wniósł o oddalenie skargi jako bezzasadnej. Komornik wskazał, że postępowanie egzekucyjne było prowadzone zgodnie z wnioskiem wierzyciela S. Ł., reprezentowanego przez adwokata J. M.. Komornik podał, że w toku prowadzonej egzekucji podejmował czynności egzekucyjne mające na celu wyegzekwowanie świadczenia dochodzonego w egzekucji przez wierzyciela. Jak wskazał Komornik w dniu 16.06.2021 r. do kancelarii Komornika wpłynął wniosek przedstawiciela ustawowego małoletniego wierzyciela o umorzenie postępowania egzekucyjnego w całości, wobec czego po zwrocie akt egzekucyjnych z Sądu Komornik w dniu 07.07.2021 r. wydał postanowienie o umorzeniu egzekucji i jednocześnie ustalił zaskarżonym postanowieniem koszty, które powstały w sprawie. Komornik wskazał, że w dniu 12.03.2020 r. wydał postanowienie celem pobrania opłaty stosunkowej wskazanej w art. 29 ust. 2 ustawy o kosztach komorniczych w wysokości 100 zł,

zaś opłata stosunkowa wskazana w postanowieniu z dnia 07.07.2021 r. w wynikająca z art. 29 ust. 3 ustawy o kosztach komorniczych została ustalona w sposób prawidłowy, gdyż na dzień umorzenia postępowania egzekucyjnego dłużnik posiadał zaległości w sprawie w wysokości 27745,94 zł i nie ma mowy aby zawyżył w sprawie opłaty stosunkowe. W ocenie Komornika również koszty zastępstwa w egzekucji zostały ustalone prawidłowo, gdyż we wniosku z dnia 22.01.2020 r. pełnomocnik wierzyciela wniósł o przyznanie kosztów zastępstwa w egzekucji, o Komornik uczynił, a w aktach sprawy brak jest informacji, że pełnomocnictwo udzielone przez wierzyciela adw. J. M. wygasło lub zostało cofnięte.

Skarga nie zasługiwała na uwzględnienie.

Postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 1/20 zostało wszczęte na wniosek małoletniego wierzyciela S. Ł. reprezentowanego przez pełnomocnika adw. J. M. przeciwko dłużnikowi T. Ł. w oparciu o postanowienie Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 17.12.2019 r. w sprawie o sygnaturze akt X C908/19 zaopatrzony w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 23.12.2019 r.

Pismem z dnia 03.02.2020 r. Komornik zawiadomił dłużnika o wszczęciu przeciwko niemu postępowania egzekucyjnego oraz dokonał zajęcia nadpłaty lub zwrotu podatku w Urzędzie Skarbowym. W dniu 12.03.2020 r. dłużnik dokonał wpłaty bezpośredniej na kwotę 25000 zł w związku z czym Komornik umorzył postępowanie egzekucyjne w zakresie tej kwoty i na podstawie art. 29 ust. 2 i 3 ustawy o kosztach komorniczych ustalił opłatę stosunkową na kwotę 100 zł i w całości obciążył nią dłużnika. Następnie w toku prowadzonej egzekucji postanowieniem z dnia 23.04.2020 r. Komornik na podstawie art. 29 ust. 3 ustawy o kosztach komorniczych wobec częściowego umorzenia postępowania egzekucyjnego w zakresie kwoty 5000 zł ustalił opłatę stosunkową w wysokości 250 zł i w całości obciążył nią dłużnika. W dniu 15.06.2021 r. wierzyciel nadał do Kancelarii Komornika wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego w związku z cofnięciem wniosku egzekucyjnego przez wierzyciela, do którego dołączył pismo, w którym przedstawicielka ustawowa małoletniego wierzyciela cofnęła wniosek egzekucyjny i wniosła o umorzenie postępowania egzekucyjnego.

W dniu 07.07.2021 r. na podstawie art. 825 pkt. 1 k.p.c. Komornik postępowanie egzekucyjne umorzył i wydał postanowienie o ustaleniu kosztów postępowania egzekucyjnego w wysokości 2335,52 zł i obciążył nimi w całości dłużnika, jednocześnie przyznał wierzycielowi koszty zastępstwa prawnego w postępowaniu egzekucyjnym na kwotę 900 zł. U uzasadnieniu postanowienia wskazano, że na koszty postępowania egzekucyjnego złożyły się: 2 zł – koszty przekazania środków pieniężnych przekazem pocztowym lub przelewem bankowym, (art. 6 pkt 10. u.k.k.), 90,85 zł – koszty doręczenia korespondencji (art. 6 pkt 8 u.k.k.), 803,17 zł - opłata stosunkowa (27 ust.1 u.k.k. 10%), 100 zł – opłata stosunkowa (29 ust. 2 u.k.k.) i 1339,50 zł - opłata stosunkowa (art. 29 ust. 3 u.k.k. 5%).

Referendarz sądowy rozważył, co następuje:

Zgodnie z art. 27 ust.1 ustawy z dnia 28 lutego 2018 r. o kosztach komorniczych w sprawie o egzekucję świadczeń pieniężnych komornik ściąga od dłużnika opłatę stosunkową w wysokości 10% wartości wyegzekwowanego świadczenia. Opłaty za tzw. skuteczną egzekucję są ściągane wraz z egzekwowanym świadczeniem, co oznacza, że obciążają one dłużnika egzekwowanego. W konsekwencji to dłużnik egzekwowany powinien być wskazany w postanowieniu o kosztach wydawanym w trybie art. 770 § 2 lub 3 k.p.c. jako strona obciążona tą opłatą.

Wartość świadczenia będącego podstawą obliczenia opłaty została dookreślona w art. 27 ust. 1 u.k.k. Przepis ten wskazuje bowiem, że opłata ta stanowi 10% wyegzekwowanego świadczenia. Przez nazwę „wyegzekwowane świadczenie” należy rozumieć świadczenie pieniężne (sumę pieniężną) przypadające wierzycielowi wskutek egzekucji. Świadczenie wyegzekwowane to świadczenie uzyskane przez wierzyciela w ramach postępowania egzekucyjnego. Chodzi tu o świadczenie przekazywane wierzycielowi przez komornika, a w niektórych przypadkach bezpośrednio przez dłużnika zajętej wierzytelności. Zgodnie z art. 27 ust. 3 u.k.k., kwota wpłacona wierzycielowi przez dłużnika nie stanowi wyegzekwowanego świadczenia. Zapłata ta jest bowiem dokonywana poza postępowaniem egzekucyjnym. Rola tego przepisu polega na tym, że w razie zapłaty dokonanej bezpośrednio wierzycielowi po wszczęciu egzekucji nie jest dopuszczalne ściągnięcie opłaty na podstawie art. 27 ust. 1 lub 2 u.k.k. Nie oznacza to jednak, że w takim

przypadku w ogóle nie należy się żadna opłata. W normalnym toku zdarzeń wierzyciel, któremu dłużnik spłacił dług (w całości lub części), powinien złożyć wniosek o umorzenie postępowania (w całości lub części). W razie umorzenia postępowania na wniosek wierzyciela komornik pobiera opłatę egzekucyjną przewidzianą w art. 29 ust. 1–3 u.k.k.

Zgodnie z art. 29 ust. 2 u.k.k. jeżeli wniosek wierzyciela, o umorzenie postępowania egzekucyjnego, został zgłoszony przed doręczeniem dłużnikowi zawiadomienia o wszczęciu egzekucji, opłata wynosi 100 złotych. W myśl ust. 3 tego przepisu w sprawach o egzekucję świadczeń powtarzających się w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela albo na podstawie art. 824 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego dłużnika obciąża opłata stosunkowa w wysokości 5% wartości świadczenia pozostałego do wyegzekwowania. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Referendarz sądowy dokonując analizy akt o sygn. Km 1/20 ustalił, iż postępowanie egzekucyjne przeciwko dłużnikowi zostało wszczęte w dniu 31.01.2020 r. Było ono prowadzone zgodnie z wnioskiem wierzyciela S. Ł. reprezentowanego przez pełnomocnika adw. J. M.. Zawiadomienia o wszczęciu egzekucji zostało doręczone dłużnikowi w dniu 21.02.2020 r., zaś już w w dniu 10.02.2020 r. pełnomocnik wierzyciela poinformował Komornika, że dłużnik dokonał wpłaty na konto bankowe wierzyciela kwotę 25000 zł. Wobec powyższego postanowieniem z dnia 12.03.2020 r. Komornik Sądowy na podstawie ar. 29.ust. 2 i 3 częściowo umorzył postępowanie egzekucyjne w zakresie kwoty 25000 zł i ustalił opłatę stosunkową na minimalnym poziomie tj. na kwotę 100 zł. Następnie dłużnik dokonał kolejnych dwóch wpłat bezpośrednio na rachunek bankowy dłużnika kwot po 2500 zł. Wierzyciel ograniczył więc dochodzoną od dłużnika kwotę w tym zakresie. Co prawda, jak wskazano powyżej, kwota wpłacona wierzycielowi przez dłużnika nie stanowi wyegzekwowanego świadczenia i w myśl art. 27.ust. 3 ustawy o kosztach komorniczych nie jest dopuszczalne ściągnięcie opłaty na podstawie art. 27 ust. 1 lub 2 u.k.k. to jednak, w razie umorzenia postępowania na wniosek wierzyciela komornik pobiera opłatę egzekucyjną przewidzianą w art. 29 ust. 1–3 u.k.k. Wobec czego postanowieniem z dnia 23.04.2020 r. Komornik Sądowy, uwzględniając wniosek wierzyciela, umorzył częściowo postępowanie egzekucyjne w zakresie kwoty 5000 zł i ustalił opłatę stosunkową na podstawie ar. 29.ust. 3 u.k.k. w wysokości 250 zł i obciążył nią dłużnika.

Ponadto, wbrew twierdzeniom skarżącego, jak wynika z karty rozliczeniowej, w toku prowadzonej egzekucji Komornik Sądowy wyegzekwował kwoty 5329,59 zł i 201,66 zł z zajętej wierzytelności u Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w B., wobec czego Komornik pobrał od dłużnika opłaty w wysokości odpowiednio 553 zł i 20,17 zł ustalone na podstawie art. 27 ust.1. u k.k. Łącznie wysokość opłat ustalona od wyegzekwowanego świadczenia wyniosła więc 553,17 zł.

Natomiast opłata stosunkowa wskazana w postanowieniu z dnia 07.07.2021 r. została prawidłowo ustalona przez Komornika w oparciu o art. 29 ust. 3 ustawy o kosztach komorniczych, gdyż na dzień umorzenia postępowania egzekucyjnego dłużnik posiadał zaległości w sprawie w wysokości 27745,94 zł. W myśl tego przepisu w sprawach o egzekucję świadczeń powtarzających się w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela dłużnika obciąża opłata stosunkowa w wysokości 5% wartości świadczenia pozostałego do wyegzekwowania. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Reasumując, w ocenie Referendarza Komornik Sądowy prawidłowo ustalił wysokość kosztów w zaskarżonym postanowieniu w oparciu o powyższe przepisy, uwzględniając zarówno fakt, że dłużnik wpłacał część kwot bezpośrednio wierzycielowi, jak i to, że ostatecznie strony porozumiały się i wierzyciel wniósł o umorzenie postępowania. Co prawda w uzasadnieniu postanowienia Komornik jako jeden ze składników kosztów wskazał kwotę 803,17 zł i podał, że opłata ta została ustalona w oparciu o art. 27. ust. 1 u.k.k. jednak, na wezwanie Sądu Komornika wskazał, że doszło do omyłki pisarskiej w zakresie wskazania podstawy prawnej naliczenia tej kwoty i wyjaśnił, że na kwotę składa się opłata w wysokości 553,17 zł pobrana na podstawie art. 27 ust. 1 u.k.k. (10% od wyegzekwowanego świadczenia) i kwota 250 zł pobrana w oparciu o art. 29 ust. 3 u.k.k. postanowieniem z dnia 23.04.2020 r. W ocenie Sądu okoliczność ta nie miała wpływu na ostateczną wysokość opłat wskazanych w postanowieniu z dnia 07.07.2021 r., które zostały ustalone prawidłowo.

Referendarz doszedł także do przekonania, że Komornik Sądowy prawidłowo obciążył dłużnika kosztami zastępstwa procesowego, uznając, że wierzycielowi reprezentowanemu przez profesjonalnego pełnomocnika przysługują koszty zastępstwa procesowego zgodnie z wnioskiem egzekucyjnym i zawartym w nim wniosku o przyznanie kosztów zastępstwa w postępowaniu egzekucyjnym z dnia 22.01.2020 r. W chwili wydawania postanowienia o umorzeniu postępowania Komornik nie dysponował informacją, aby pełnomocnictwo udzielone adw. J. M. przez wierzyciela wygasło lub zostało cofnięte, a zgodnie z art. 770 § 1 kpc dłużnik zwraca wierzycielowi koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji, w tym koszty zastępstwa procesowego z czym wierzyciel powinien się liczyć składając wniosek egzekucyjny. W postępowaniu egzekucyjnym nie ma bowiem mowy o cofnięciu wniosku egzekucyjnego, a jedynie o umorzeniu egzekucji na wniosek wierzyciela. Ponadto należy wskazać, że na kwota 900 złotych z tytułu kosztów wynagrodzenia pełnomocnika została już zaliczona z wpłaty dokonanej przez dłużnika bezpośrednio wierzycielowi w dniu 03.02.2020 r.

W ocenie referendarza sądowego zaskarżone postanowienie zostało wydane prawidłowo i nie uchybia przepisom ustawy o kosztach komorniczych.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.

Referendarz sądowy Barbara Dudzik

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować i zakreślić w Rep. Co.,
2. Odpis postanowienia doręczyć:
 - pełnomocnikowi skarżącego,
 - pełnomocnikowi wierzyciela (zgodnie z przepisami kpc)- z odpisem skargi,
 - Komornikowi - z pouczeniem
3. Akta z wpływem lub za 30 dni

Bydgoszcz, dnia 02.09.2021 r. Referendarz sądowy Barbara Dudzik

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w rep Co,
2. odpis prawomocnego postanowienia doręczyć komornikowi z aktami KM
3. po dołączeniu zpo akta odłożyć .

Bydgoszcz, dnia Referendarz sądowy Barbara Dudzik